

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Dobos Pál ügyvéd által képviselt dr. felperes neve (felperes címe) felperesnek a Katorné dr. Szabó Annamária jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Somogy Megyei Bíróságon 20.K.21.451/2008. számon indított és ugyanezen bíróság 2009. március 3-án kelt 20.K.21.451/2008/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Somogy Megyei Bíróság 20.K.21.451/2008/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 338.600 (háromszázharmincnyolcezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság 2001-2005 évekre vonatkozóan személyi jövedelemadó adónemben folytatott le ellenőrzést a felperesnél, melynek eredményeként 2001-2003 évekre vonatkozóan állapított meg adóhiányt.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2001 év tekintetében határozatával helybenhagyta, a 2002-2003 évekre vonatkozóan pedig új eljárásra utasította az első fokú adóhatóságot. 2001 év tekintetében a felperes keresetét a Somogy Megyei Bíróság 20.K.22.071/2007/3. számú ítéletével elutasította, melyet a Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.329/2008/7. sorszám ítéletével hatályában fenntartott.

Az elrendelt új eljárás eredményeként az első fokú adóhatóság 2002-2003 adóévekre vonatkozóan 5.632.195 Ft adóhiány, 2.816.097 Ft adóbírság és 2.809.328 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte

a felperest. Az alperes 2904575325 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében a 2001-2002-2003 adóévek vonatkozásában a személyi jövedelemadó adónemben terhére megállapított adóhiány, adóbírság és késedelmi pótlék törlését kérte. Hivatkozott a ... Nyrt-től történt kifizetésekre, a S. Á. által visszafizetett kölcsönre, illetve, hogy 2002-ben ingatlaneladásból származó bevétele már a hivatkozott időszak elején rendelkezésére állt.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 108. §, 109. §-ára és a tényállás megállapítása körében a 97. § (4)-(5) bekezdéseire. Megállapította, hogy a felperes esetében a bevallott jövedelem és a jogszerűen megállapított kiadások közötti jelentős különbségre figyelemmel az adóhatóság jogszerűen alkalmazta a becslés módszerét. Az Art. 109. § (3) bekezdésére figyelemmel a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a vizsgált időszakban azon összegek rendelkezésre álltak, melyből tagi kölcsönt nyújtott a részvételével működő gazdasági társaságnak.

Az első fokú bíróság megállapítása szerint az alperes helyesen értékelte az 1990-ben értékesített ingatlan vételárával, illetve a felperes édesanyjának megtakarítására vonatkozó bizonyítékokat.

A Pp. 196. § (1) bekezdésére utalással kifejtette, hogy egy újabb, formai szempontból szintén teljes bizonyító erejű, de eltérő tartalmú okirat nem alkalmas a felperesi állítások hitelt érdemlő alátámasztására. A felperes bevételeként nem volt figyelembe vehető az értékpapírszámláról készpénzben ki nem vett, átutalt összeg sem. A B. B-nétől kapott és a S. Á-tól visszakapott kölcsönösszegek kapcsán az érintetteknel végzett kapcsolódó ellenőrzések kétséget kizáróan igazolták, hogy a felperes által állított nagyságrendű összegekkel a tanúk nem rendelkezhettek.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak megváltoztatását és az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és új határozat hozatalát, mert az megsértette az Art. 104. § (4) bekezdését, 108. § (4) bekezdését, 109. § (1) és (3) bekezdését, a Pp. 196. §, 221. §-át. Jogellenesen nem vette figyelembe a dr. H. Á. ügyvéd aláírt és ellenjegyzett, teljes bizonyító erejű magánokiratot, mely bizonyította, hogy a 2001 évben ingatlan eladásból származó bevétel már 2002. január 3-án rendelkezésre állt. Szintén tévesen értékelte az értékpapírról szóló számlakivonat adatait is. S. Á-val kapcsolatban elzárták annak lehetőségétől, hogy hitelt érdemlően bizonyíthasson.

Az alperes írásbeli ellenkérelmet nem nyújtott be.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek. A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján dönt (Pp. 275. § (1) bekezdése, BH 2002.29.). A jogerős ítélet tényállása kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az iratellenes, vagy téves, okszerűtlen, a logika szabályaival ellentétes tényeket vagy ténybeli következtetéseket rögzít (BH 1994. 622. és 639.). Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél jogi álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval. Ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség (BH 1994. 639., BH 1998.401.).

Amennyiben az adózó vagyongyarapodásával, az életvitelére fordított kiadásaival nincs arányban az adómentes, a bevallott és a beállási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóságnak az adó alapját becsléssel kell megállapítania. Az Art. 97. § (4) és (6) bekezdése szerinti általános szabályokhoz képest az Art. 108. §-a és a 109. § (1)-(3) bekezdései speciális szabályokat rögzítenek. A becslési eljárás során ugyanis az adóhatóságnak kell bizonyítania, hogy a becslés jogalapja fennállt és annak módszere is jogszerű volt. Az első fokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy mivel a felperes által befizetett tagi kölcsönök nem voltak arányban a bevallott jövedelmével, az adóhatóság jogszerűen alkalmazott becslést.

A becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést pedig az adózó igazolhatja hitelt érdemlő adatokkal. A becsléssel megállapított adóalaptól való eltérés igazolása az adózó lehetősége, de e körben csak hitelt érdemlő adatok fogadhatók el. Hitelt érdemlőnek, pedig az az adat minősül, amely ellenőrizhető, egyértelműen azonosítható, valóságtartalma kellően alátámasztott, tartalmánál, jellegénél fogva alkalmas a vele igazolni kívánt konkrét tény alátámasztására.

Az első fokú bíróság részletesen vizsgálta a perben a felperes által hivatkozottakat (ingatlan-átruházás, kölcsön-visszafizetés, pénzintézeti kifizetések), és részletes indokát adta annak, hogy miért nem fogadta el azokat. Az ingatlan-átruházással kapcsolatban a Pp. 196. § (1) bekezdésére utalással okszerűen fejtette ki, hogy az eltérő tartalmú okiratok nem alkalmasak a hitelt érdemlő igazolásra. A ... Nyrt. számlakivonatokkal kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.329/2008/7. számú ítélete már kifejtette, hogy kifizetés hiányában felperesi bevételként nem vehető figyelembe. A S. Á-féle kölcsön-visszafizetés vonatkozásában

az adóhatóság kapcsolódó ellenőrzéssel zárta ki a felperes hivatkozását.

A jogerős ítélet teljes körűen megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A jogerős ítéletben megállapított tényállás nem jogszabálysértő, nem tartalmaz téves ténybeli és jogkövetkeztetéseket sem. A tartalma szerint bizonyítékok felülmérlegelésére irányuló felülvizsgálati kérelmet a Legfelsőbb Bíróság nem fogadhatta el.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pernyertes alperesnek a felülvizsgálati eljárásban perköltsége nem merült fel, ezért annak viseléséről sem kellett határozni.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló többször módosított 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2010. január 28.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Darák Péter sk. bíró